

UYDURMA RİVÂYETLER (8)

(...dünden devam)

Âlemlere rahmet olarak gönderilen Allah Elçisinin, günâhları ne olursa olsun, bir cemâatin ellerini, ayaklarını kestirip gözlerini oydu-rarak, acıların içinde kıvranır, susuzluktan da bağı yanan biçimde ölü-me terk edeceğini, sağduyu kabul etmez. Biz ne maksatla ortaya atıldığı belli olmayan bu âhâd rivayetlerini bir kenara bırakıp yukarıdan beri devam edegelen konuyu düşünürsek, konunun Yahudiler üzerinde oldu-ğunu görürüz. Nitekim bu âyetlerin, kasten insan öldüren, fesâd çıkaran Yahudiler hakkında indiği de rivayet edilir (Mefâtîh: 11/214)

.

Nitekim Abdullah ibn Abbâs da bu âyetin, peygamber'le yaptık-ları antlaşmayı bozan Kitap ehli hakkında yahut Müslümanlara saldıran müşrikler hakkında indiğini söylemiştir (İbn Kesîr, Tefsîr: 2/48)

.

Kur'ân evlatlığı kaldırmıştır. Bir kere evlatlık dediğiniz kişi, Peygamber'in öyle bebek iken alıp büyüttüğü bir çocuk değildi. Köle idi köle. Hz. Hatice o köleyi, evlilik hediyesi olarak Peygamber'e verdi. Peygamber de onu azadedip evlad edindi. Ama Kur'ân evlatlığı kal-dırdı. Şartlar Peygambere, vaktiyle kölesi olan Zeyd'in boşadığı kadınla evlenme gereğini getirdi. Siz o şartları bilmiyor sunuz, ama ben biliyo-rum. Bu evlilik, kadının kocasında yani Zeyd'-de Peygamber'e karşı en ufak bir kırgınlık meydana getirmedi. Ve Peygamber o zatın oğlu Üsa-me'yi de kendi çocukları kadar severdi. Hz. Ömer, gelen ganimetlerden Üsame'ye, kendi oğlundan fazla pay vermişti. Oğlu Abdullah buna gü-cendi, ona neden daha çok pay verdiğini, itiraz yollu sordu. Ömer dedi ki: *"Allah'ın Elçisi, Üsame'yi senden çok severdi. Onun babasını da senin babandan çok severdi."*

Bakın Peygamber'in yaptığı şeyler eğer yanlış, kırgınlığa yol açacak türden olsaydı, sözünü hiç esirgemeyen, hatta zaman zaman Peygamber'e de itiraz eden Hz. Ömer böyle söyler miydi?

Akl-i selim ile düşünüp Peygamber'e saygılı olmayı tavsiye ede-rim. Mutluluğun yolu budur!
